

Dorus Vrede

TRANSLATED BY HILDA VAN NECK-YODER

Ik heb de monniken I did not follow

niet gevolgd the monks
op weg naar hun stille kloosters on their way to silent monasteries
op de woeste bergen in the wild mountains
Op het witte oeverzand On the white sand of the beach
zie ik kinderen I see children
dartelen en huppelen frolicking and skipping
en dat is een gedicht and that is a poem

Ik heb niet leren dichten I did not learn to make poems

Wel heb ik eens But I did once
een sabaku zien vliegen see a sabaku flying
over een uitgedroogde kreekbedding above a dried-out creekbed
op zoek naar vissen looking for fish
een pika lachte hem uit a pika laughed at him
langs de hoge oevers along the high banks
galmdde het lachen the laughter resounded
als een gedicht like a poem

Een gedicht is ook A poem is also
het hoesten van een kind the cough of a child
in het kille nachtelijke uur in the chilly hour of the night

Een gedicht is ook A poem is also
nadat je een dierbare after you had taken
naar zijn laatste rustplaats a beloved
had gebracht to his last resting place
omhoog zitten kijken to sit there looking up
of hij al in de hemel is opgenomen whether he has already been admitted to heaven

Een gedicht is A poem is
leven waarin life in which
vreugde, verdriet en hoop joy, sorrow and hope
een zijn are one

